

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 664/2021-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Gergelym Pšenákom, M. R. Štefánika 30, Nové Zámky, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 1Tos/70/2021 z 19. augusta 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci

1. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh doručenej ústavnému súdu 9. novembra 2021 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 3T/57/2013 z 19. októbra 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 4To/13/2018 z 15. marca 2018 bol sťažovateľ odsúdený za zločin lúpeže a prečin porušovania domovej slobody na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní osem rokov. Sťažovateľ bol odsúdený za skutok, podľa ktorého po vylomení bránky prenikol na dvor poškodenej osoby, ktorú sotil a odcudzil jej peňaženku s určitým obsahom. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5Tdo 35/2019 z 20. júna 2019 dovolanie zamietol.

2. Sťažovateľ následne podal návrh na obnovu konania s namietaním, že krajský súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že na jeho osobu bola podaná obžaloba za iný skutok ako ten, za ktorý bol odsúdený, že rekognícia v prípravnom konaní nebola vykonaná zákonným spôsobom z dôvodu neprítomnosti nezúčastnenej osoby a rovnako, že mu mal byť uložený súhrnný trest, a nie úhrnný trest. Sťažovateľ tiež namietal, že bol obvinený ešte pred začatím trestného stíhania.

3. Okresný súd Komárno uznesením č. k. 1Nt/24/2020 z 3. júna 2021 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania zamietol v podstate s konštatovaním, že tvrdené dôvody obnovy pre obnovu konania nespĺňajú zákonné kritériá nových

skutočností alebo dôkazov, ktoré by neboli súdu skôr známe. Krajský súd touto ústavnou sťažnosťou napadnutým uznesením sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, na rovnosť v konaní podľa čl. 47 ods. 3 a na možnosť vyjadriť sa k všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie. V ústavnej sťažnosti v podstate opakuje námietky proti postupu súdov s tým, že namietaným postupom priznáva ústavnoprávny rozmer. Osobitne uviedol, že trestné stíhanie bolo začaté 8. februára 2013 o 19.15 h a jeho osobná sloboda bola obmedzená už o 18.30 h ako voči obvinenému, teda bol skôr obvinený, než bolo začaté trestné stíhanie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019).

6. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj nedostatočná ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, IV. ÚS 62/08, I. ÚS 165/2015).

7. Ústavný súd uvádza, že nie je opravnou inštanciou všeobecných súdov (I. ÚS 31/05). Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neudržateľné (IV. ÚS 43/04). O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

8. Ústavný súd poznamenáva, že totožné námietky sťažovateľ predniesol aj v sťažnosti, ktorú krajský súd napadnutým uznesením zamietol ako nedôvodnú.

9. K otázke rekognície krajský súd v napadnutom uznesení uviedol, že fotorekognícia bola obsahom záverečnej reči odsúdeného pred súdom I. stupňa, tiež odvolania obžalovaného proti rozsudku súdu I. stupňa a odvolací súd v rozsudku Krajského súdu v Nitre k tejto skutočnosti zaujal stanovisko. Predmet rekognície bol uvádzaný i v dovolaní odsúdeného a Najvyšší súd Slovenskej republiky

nepovažoval daný argument za taký, o ktorý je možné oprieť dovolacie rozhodnutie v prospech odsúdeného, pretože nezaložilo žiaden z dôvodov dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku. Tiež uviedol, že závery z rekognície neboli pre rozhodovanie súdu podstatné, a preto spochybňovanie zákonnosti tohto úkonu nemá z pohľadu konečného rozhodnutia žiadnu právnu relevanciu. K námietke uloženého trestu krajský súd poukázal na vyrovnanie sa s touto otázkou zo strany súdu: „*Pokiaľ sa týka nesprávneho uloženia trestu v súvislosti s existenciou iného odsúdenia, nadriadený súd poukazuje na znenie rozsudku súdu I. stupňa sp. zn. 3T/57/2013-466, a to na strane 6, s ktorým výkladom uloženého trestu sa nadriadený súd plne stotožňuje, pretože ho považuje za zákonný výklad postupu súdu I. stupňa.*“ Vo vzťahu k námietke, že na osobu sťažovateľa bola podaná obžaloba za iný skutok ako ten, za ktorý bol odsúdený, ústavný súd poznamenáva, že z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že „*Prvostupňový súd vo svojom rozsudku upravil skutok na základe výsledkov vykonaného dokazovania, avšak táto úprava nemala vplyv na právnu kvalifikáciu skutku.*“ K námietke obvinenia bez trestného stíhania ústavný súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia okresného súdu: „*Z trestného spisu 3T/57/2013 súd zistil, že osobná sloboda [redacted] bola v prípravnom konaní obmedzená dňa 8.2.2013 o 18:30 hod. a bol zadržaný dňa 9.3.2013 o 02:05 hod., kedy už mal procesné postavenie obvineného. Trestné stíhanie vo veci sa začalo podľa § 199 ods. 1 veta tretia Trestného poriadku dňa 8.2.2013 v čase o 19:15 hod. neodkladným a neopakovateľným úkonom, a to ohliadkou miesta činu. Dňa 8.2.2013 podľa § 206 odsek 1 Tr. por. bolo proti nemu vznesené aj obvinenie pre trestné činy, z ktorých spáchania bol nakoniec uznaný za vinného. Neobstoí preto jeho tvrdenie, že bol skôr obvinený, než bolo proti nemu začaté trestné stíhanie.*“

10. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe. Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť niektorú z podmienok uvedených v jednotlivých odsekoch ustanovenia § 394 Trestného poriadku a súčasne musia byť dodržané aj dve podmienky – musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a musia tieto skutočnosti samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Skutočnosťou skôr neznámou bude objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a spravidla ho bude potrebné preukazovať ďalšími dôkazmi. Predtým neznámy dôkaz bude dôkaz, ktorý je nový a nebol vykonaný v pôvodnom konaní, alebo dôkaz, ktorý vykonaný bol, ale s iným obsahom. (porovnaj Čentéš, J., a kolektív. Trestný poriadok. Veľký komentár. 4. aktualizované vydanie. EUROKÓDEX, 2019, s. 761).

11. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta skutočnosti, ktoré nemajú vplyv na zistený skutkový stav súdom prvej a druhej inštancie a nemôžu viesť k prípadnému povoleniu obnovy konania. Ústavný súd akcentuje, že z odôvodnenia uznesenia okresného súdu, ktoré ústavný súd posudzuje v jednote s napadnutým rozhodnutím krajského súdu, vyplýva, že všetky skutočnosti, ktoré odsúdený vo svojom návrhu uvádza, boli už známe pred rozhodovaním vo veci samej tak prvostupňového súdu, ako aj druhostupňovému súdu, pretože sú súčasťou trestného spisu odsúdeného.

12. Ústavný súd konštatuje, že tvrdené pochybenia v prípade ich dôvodnosti by mohli mať predovšetkým relevanciu v dovolacom konaní, a nie na účely obnovy konania. Krajský súd

dostačujúcim a presvedčivým spôsobom odôvodnil nesplnenie podmienok na povolenie obnovy konania v trestnej veci sťažovateľa. Sťažovateľom uvádzané „nové“ skutočnosti a dôkazy nemožno považovať za súdu skôr neznáme, keďže boli súčasťou spisu už v základnom konaní. Na základe uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu